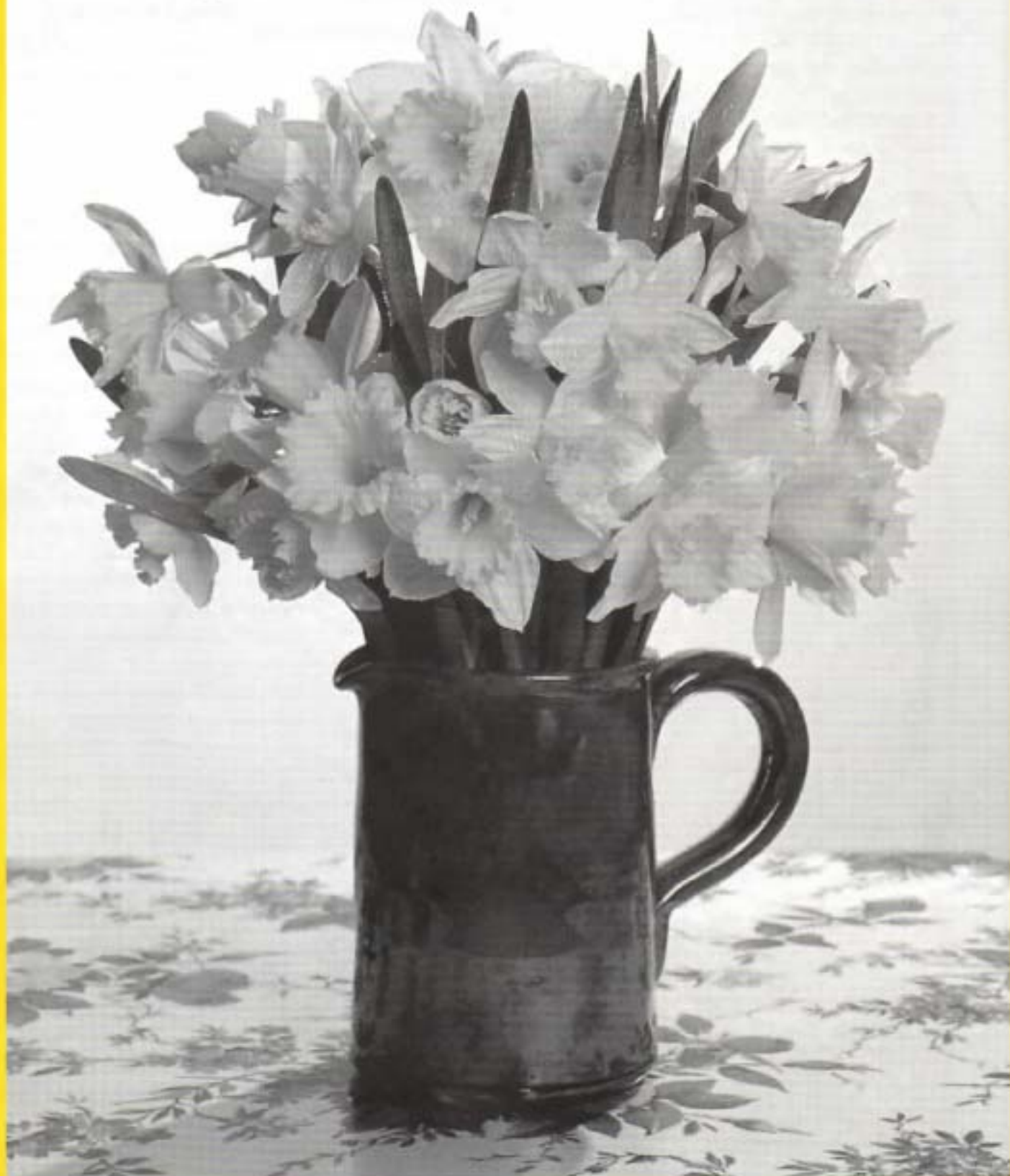

Nr 1 April 2001 15. årgang

Syndrom

Medlemsblad for Landsforeningen for Løsemiddelskadde
Tilsluttet Norges Handikapforbund

Syndrom

Medlemsblad for Landsforeningen for
Løsemiddelskadde (LFFL)
Tilsluttet Norges Handikapforbund (NHF)

Adresse sentralt:

Landsforeningen for Løsemiddelskadde
Postboks 9217 Grenland, 0134 Oslo
Telefon 22 17 02 55
Telefaks 22 17 61 77

Kontaktperson i NHF:

Ellen Trondsen

LFFLs internettside:

www.home.no.net/lffi

Ansvarlige redaktører:

Trond Ceeberg og Frank Jonassen

Sats og layout: Torill Older

Trykk: Allservice AS

ADRESSEOVERSIKT LFFL HOVEDSTYRE:

Leder:

Lars Kristian Hille
Postboks 168, 4502 Mandal
Telefon: (p) 38 26 11 65

Styremedlemmer:

Trond Nilsen
9060 Lyngseidet
Telefon: (p) 77 71 38 73

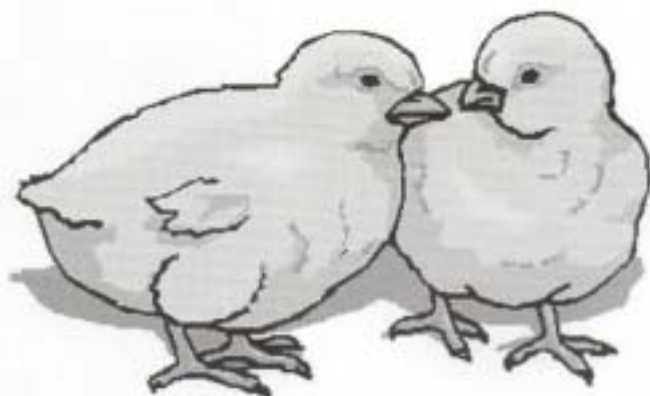
Sven Sørensen
Stenkjevveien 46
4846 Arendal
Telefon: (p) 37 02 51 21

Trond Ceeberg
Kjørås
3158 Andebu
Telefon: 33 44 30 73

Innhold

Haslestad-brannene	3
Leserbrev	6
Lokallagslederkonferanse	6
Kunnskapsseminar	9
Lokallag og kontaktpersoner	11

*Hovedstyret ønsker
alle sine lesere
en riktig god påske!*

Haslestad-brannene

Forsettelse fra Syndrom nr 3-2000

«Vi protesterte da vi så dødninghodene, og vi protesterte da det brant, vi ble beordret tilbake for å holde produksjonen i gang».

Historien starter høst- og vinterdagene i 1990/91. Høveleriet ved bedriften er bygget på gammel myrgrunn og gulvet har begynt å sige. Det har gjennom årene oppstått svære sprekker og nivåforskjeller i hallen. Ledelsen har bestemt seg for å leie inn spesialister som skal sprøyte polyuretanskum under gulvet, som er like stort som en fotballbane. Skummet skal ekspandere under herding med varmeutvikling og dermed heve gulvet igjen.

I midten av august dette året triller 70 fat inn på industriområdet. Hovedvernombudet ser at tønnene er påklistret merker med dødningehoder og advarsler. Han tar kontakt med ledelsen og spør etter produktdatablad for innholdet i fatene, men uten gjennomslag for sitt ønske. Dagen etter stiller han opp på ledelsens sitt kontor sammen med hovedtillitsmannen, men igjen forlater de kontoret uten skikkelig svar på innholdet i tønnene.

Aner virkelig uråd

Den 22. oktober begynner spesialister fra et firma med den første innsprøytingen av det giftholdige skummet. De er kledd i drakter og bruker åndedrettsvern, fordi det på databladet står at råstoffet er farlig ved innånding, at det kan irritere øynene og luftveiene og at det kan forårsake allergi. Frem til

2. januar sprøytes nesten 14 tonn av stoffet inn i gulvet på høveleriet. Senere er ytterligere 9 tonn fylt etter.

Prosessen går sannsynligvis for fort. Herdingen utvikler så sterk varme at det oppstår ulmebranner under gulvet. Men det er først 23. november at man begynner å ane virkelig fare. På kvelden samme dag velter tykk gul og sur røyk opp av sprekke i gulvet. Arbeiderne tar straks frem vannslinger og begynner med slokkningsarbeidet. De går som vanlig i sine blå kjeledresser og bruker ikke noen form for beskyttelse mot brannen. Verken det lokale brannvesen eller politiet blir tilkalt denne kvelden.

Den kvelende røyken blir svært plagsom. Mange må løpe ut for å trekke frisk luft. Flere brekker seg, noen spyr og blir svimle. Men tilsynelatende er selve slokkningsarbeidet vellykket da kveldskiftet går hjem klokken 22.

Forlanger øyeblikkelig stans

Fordi det pågår omlegging av produksjonen ved Bruket, er det de samme arbeiderne som kommer tilbake på morgenskiftet dagen etter. De blir møtt av en enorm sky av gult «blomsterstøv». Det er helt umulig å se fra den ene enden til den andre i hallen.

Arbeidsformannen er blitt svært dårlig i løpet av natten, men har likevel kare seg inn på jobb. Han går straks inn til sjefen og forlanger arbeidet øyeblikkelig stanset

for noen dør av forgiftning. Men han får bare beskjed om gå tilbake til arbeid med en gang. Produksjon skulle holdes i gang.

Vi protesterte da vi så dødninghodene, og vi protesterte da det brant, men vi ble beordret tilbake for å holde produksjonen i gang, sier de tillitsvalgte.

De neste dagene fikk arbeiderne forskjellige plager, pustebesvær, influensalignende symptomer med feber. Øynene svir og tårene renner. Enkelte beskriver også en rusfølelse av oppstemthet. Noen blir sykemeldt i disse dagene, men ingen besvimer og blir sendt til sykehus.

I løpet av de første månedene etter brannen endrer symptomene karakter. Flere av de brannutsatte blir glemsomme. Noen blir irritable og trette og går stadig med konstant hodepine. Søvnproblemer, leddsmerter, omfattende hudutslett og luftveisplager. I tillegg har flere utviklet overfølsomhet for kjemiske stoffer og har ofte fått hyppige luftveisinfeksjoner.

Noen fortsetter etter hvert i arbeidet som før. Andre har hatt sin aller siste dag i vanlig arbeid. Dagliglivet blir for dem aldri det samme igjen.

Undersøkelsene kom sent igang

Månedene og årene går. Hovedverneombud og tillitsvalgte kjemper fortsatt for svar fra bedriftsledelsen på hvilket stoffer som ble utviklet i brannen. De frykter

at de ansatte blir langsomt forgiftede tillitsvalgte mener bestemt at plagene kommer av brannen. Ledelsen derimot påstår at gassen kommer fra en forråtnelsesprosess fra myrområdet under gulvet. Etter gjentatte purringer blir gassinholdet målt i februar 93. Funnene blir betraktet som «ubetydelig avgassing».

Først fire år etter hovedbrannen i 94, begynner de første medisinske utredningene av de ansatte. (Som løsmiddelskadet er det ikke så vanskelig å skjønne at resultatene av de utredningene ville bli): Så lenge etter brannen finner ikke legene målbare endringer i lungene som kan tilskrives branngasser, bortsett fra at flere sliter med bronkitter. Testene finner heller ikke nevrologiske sykdommer som med rimelighet kan antas skyldes giftvirkninger av branngasser, selv om fire ansatte har slike symptomer. Og testene kan ikke påvise at hjernen fungerer systematisk dårligere.

Så i 1998 – nesten åtte år etter brannen kommer STAMI med

sluttrapporten. Etter to år med undersøkelser er en hovedkonklusjon at visst har mange fått fysiske skader, men at det ikke finnes holdepunkter for at de ansattes varig plager skyldes direkte giftpåvirkning. STAMI-eksperter mener derimot at det i de fleste tilfellene er psykiske reaksjoner som har utløst de fysiske plagene. Altså at mange er blitt syke av angst og uro i tiden etter ulykken. Diagnosen blir kalt posttraumatiske stresslidelser. De ansatte føler rapporten som et slag mitt i ansiktet og sier at den rapporten må være feil.

Den tidligere hovedtillitsvalgte kjemper innbitt for å få frem det han mener er sannheten om ulmebrannene. Han refser politiet og den offentlige STAMI-rapporten, og mener disse har medvirket til å beskytte ledelsen mot angrip.

At Statens Arbeidsmiljøinstitutt samtidig konkluderer med at sykdommene skyldes stresslidelser, er den reneste tåkelegging av ansvarsforholdene, mener han.

Han har bevis på at gasskonsentrasjon (toluenediisocyanater) var tre ganger høyere en anbefalt grenseverdi. Og enda ble dette kalt for «ubetydelig avgassing». STAMI-rapporten konkluderer med kunnskapsmangel om risiko ved plastbranner. Dette står i grell kontrast til forskriften som kom i 1975, der giftfrykten er meget sterkt understreket. Klubbløderer mener den gamle bedriftsledelsen slapp altfor billig unna det som skjedde. Og for dette gir han både det lokale lensmannskontoret og påtalemyndigheten mye av skylda. Han sammenlignet med en som pisser på fortauet får en stor bot, han forsvarer ikke en slik handling, men her ser du forskjellen. Ved Haslestad Bruk ble folk nesten drept, og så skjer det ingenting. Her var det overhengende fare for liv og helse, tre er blitt uføretrygdet. Tenk hva det koster samfunnet, så blir saken bare henlagt. Her har påtalemyndigheten gjort en elendig jobb, freser den tidligere klubbløderer. Haslestad Bruk har i dag skiftet toppledelse som ikke har hatt befatning med denne saken.

BÆKKEHUS DEGE

ADVOKATFIRMA ANS

Hans A. Unneland

Haakon VII's gt 5, Postboks 1369 Vika, 0114 Oslo

Tlf 23 23 90 90

De er merket for livet

Mange av de brannutsatte arbeiderne ved Haslestad Bruk kan ikke lenger føre et normalt dagligliv. Tre er helt ufør. En er halvt arbeidsufør. 11 andre har fått fastslått uførhetsgrad fra 0 til 24 prosent.

(Jeg utelater navnene på de som har blitt uføre p.g.a. at jeg har ikke tatt kontakt med noen av dem, men vil gjerne referere noe av det helvete de har vært igjennom, red Syndrom).

- Vi ble kommandert til å holde produksjonen i gang. Det kan jeg takke i dag for at jeg er blitt som jeg er blitt, sier en og fortsetter med en bitter undertone: Den gangen var han bare unge gutten og hadde akkurat begynt i arbeidslivet. Tilfeldigvis var han på det mest utsatte skiftet, den skjebnesvangre novemberkvelden. Siden har kroppen gradvis blitt redusert. Han er blant annet kronisk tett i nesene og blir lett sliten. I dag er han 50 % arbeidsufør og jobber da kun halv stilling.

Han har innsett at han aldri blir helt frisk, og håper at ting stabiliserer seg og ikke blir verre. Men det ser dårlig ut når han ser enkelte av kollegaene. Den nye familien er hans store lyspunkt og han vil ikke stå frem som en taper. Livet skal gå sin gang, sier han.

Hans sinne går først og fremst i mot rettssystemet og STAMI, som ikke har gjort jobben sin. F.eks. STAMI-rapporten, som konkluderte med at de fleste har

fått vedvarende plager grunnet stress og angst, slakter han også.

De gadd ikke engang å høre på hva vi hadde å si, han har utviklet en leddsykdom etter brannen. På STAMI kjente de ikke engang på leddene mine, sukker han.

Arbeidsfør under tvil, står det i en journal til en annen som er 15-24% medisinsk ufør. Hun er fortsatt i arbeid i dag, men hun er ikke i tvil om at plagene hun sliter med til daglig kan skrives direkte tilbake til brannene for ti år siden.

At STAMI har konkludert med noe annet, er hun veldig kritisk til. Vi var på samme sted til samme tid og ble påvirket av de samme gassene. To blir fortalt at de ble skadet av isocyanater, mens resten bare skal ha fått psykiske påkjenninger. Forstå det den som kan, sukker hun.

Hun har leddsmerter, hodepine, nervesmerter i håndflatene og underbeina. Nå har smertene også begynt å vise seg i ryggen. Hun har redusert lungekapasitet og leddsmerter, som er helt vanlig etter påvirkning av isocyanater. At STAMI mener hun er utsatt for en traumatisk lidelse, blir hun irritert og forbannet over. Diagnosen må være feil og ikke matnyttig til noen ting, sier hun.

Brannene ved bruket kan ikke sammenlignes med traumatiske hendelser som Scandinavian Star-ulykken og Vassdal-ulykken, som STAMI trakk frem i møter med de ansatte. Hos oss var det jo ikke dramatik i det hele tatt. Vi visste jo ikke at det som skjedde

var farlig før etter to år. Det er ingen tvil om at STAMI hadde bestemt seg for konklusjon på forhånd, avslutter hun med.

En av de tre som ble 100% arbeidsufør isolerte seg for det meste hjemme. I dag sier han at han så vidt klarte å holde hodet over vannet de første årene etter brannene. Han slet lenge med at folk så på han og lurte. Det syntes jo ikke utenpå at han ikke kunne arbeide. Han var den første som ble sykemeldt etter brannene.

Det begynte med blodpropp, senere kom andre symptomer snikende. Høyt blodtrykk, nedsatt lungefunksjon og problemer med å huske, skrev huskelapper. Han har også utviklet en god del andre sykdommer som han sliter med. Legene forsøkte hele tiden å skylde på andre årsaker enn den brannen. En ting var å bli skadet på jobben, møte med systemet var mye verre. Han ble mistrodd på trygdekontoret, han kom også ut i økonomiske problemer. Han ble ikke møtt med forståelse noe sted.

I dag er han hjemmeværende, trener daglig pga. dårlig lungekapasitet.

At ingen er blitt straffet for det som skjedde for ti år siden, med tanke på alle de som ofret helsen for å slukke brannen på Haslestad Bruk, det er bittært avslutter han med.

*Utdrag fra Tønsberg Blad
Av Bjørn Rønningen
August 00*

Lokallagslederkonferanse

Stjørdal 13. – 15. oktober

Lars Kristian Hille åpnet konferansen med å ønske alle vel møtt, hvorefter deltakerne presenterte seg og sitt lag. Før Hille ga ordet til Ellen Trondsen fra NHF som skulle snakke om «Organisasjonsutviklingen Ny framtid med NHF», kom han med en kort orientering om hva som hadde hendt siden sist vi var samlet – både når det gjaldt positive og negative ting. Ordet ble fritt, det var mange som benyttet seg av det, og konklusjonen ble til slutt: Vi lærer av våre erfaringer. Og skal vi få utført noen ting må alle få ha en tabbekvote, og bruke noe av den av og til. De fleste innleggene ble avsluttet med oppfordring om å kunne sette strek og se fremover.

Ellen Trondsen snakket først om erfaringer med såkalte modellforsøk som er gjort bl.a. i foreningen for amputerte, i denne foreningen hadde en – etter vanskeligheter med å få laget til å fungere – nå fungert en bra stund. Nå har det fått et styret og det er håp og laget er fornøyd så langt. Saltdalen kommunelag hadde også slitt med

store vanskeligheter i form av lav interesse. De hadde måttet kutte ut sosiale samvær, men et styre på 3 personer jobber mot kommunen, for å få politikerne i tale bl.a. de 3 fungerer bra sammen og har oppnådd økt interessepolitikk i kommunen.

Handikappede Barns foreldreforening har prøvd et modellforsøk med å prøve å få i stand grupper som skal fungere som sosiale nettverk for foreldre med handikappede barn. Det er ikke kommet melding ennå om hvordan det står til pr. i dag, men det vil nok komme.

Når det gjelder LFFL og modellforsøket som ble vedtatt på årsmøtet i 1999, så har det vært motvind til tider, men per i dag fungerer styremedlemmene bra sammen. Ellen ba om innspill fra deltagerne.

Når det gjelder Hedmark LFFL, så drives det med hjelp av NHFs fylkeslag.

Rogaland Fylkeslag hadde valgt å ha nord- og sør-region. NHFs Fylkeskontor har oppnevnt interimsstyre, de har fylkessekretær, og Rogaland LFFL ser med spenning fremover på hvordan nord/sør vil fungere.

I Telemark er det et oppegående lag, det vektlegges på å jobbe i marken, ca. 5 møter/arrangementer i året. Det er brukbar økonomi, de får mange henvendelser om skader, veien å gå, råd og veiledning. Det som bekymrer, er at de få som jobber med saker og ting begynner å dra litt på årene. Det ingen «rekrutter» å se på medlemslister som kan overta. I Telemark tar de en dag av gangen og håper det skal dukke opp noen. For det ville være vanskelig å komme i den situasjonen for LFFL at de eldre som jobber i laget må gi opp grunnet dårlig helse-alder. Telemark i likhet med de andre lagene håper at det vil ordne seg i marsjen.

Når det gjaldt de øvrige kursdeltagere som ga korte beskrivelser

av lagene sine, så var det stort sett det samme som før nevnt som gikk igjen. Positive og negative ting, varierende fra lag til lag. Men alle hadde tro, håp og positive reaksjoner på sitt arbeid hjemme i laget.

Neste på programmet var «Hvordan leve med skade/smerte og hva kan gjøres med det ved alternativ behandling».

Harald Fagervold fikk tid til å presentere seg og sitt emne allerede denne fredagen, før vi gikk til middag.

Han har en omfattende utdannelse når det gjaldt de emnene han skulle snakke om. Bakgrunn: utdannet i vanlig skolemedisin, akupunktør, homøopati, fysioterapi, kiropraktor og svært mye visste han om kinesisk behandling og syn på lidelser. Noe kunne han tiltre og noe tok han avstand fra.

Han driver en praksis noen timer i uken hvor han hjelper og behandler mennesker etter alternative prinsipper når det gjelder smertelindring og mulig helbredelse. Han jobber også som lærer i skolen.

Harald Fagervold var en glimrende taler, vi var med fra første stund, tiden gikk dessverre alt for fort. Men dagen etter skulle han få opp en fra salen som han ville prøve sine kunnskaper på.

Vi hadde leid inn et orkester til å spille for oss på kvelden, så det ble dans og mye moro den kvelden.

Konferansen på lørdagen startet med Ellen Trondsen. Jeg gjengir i stikkordsform hva hun snakket om. Noen av de nevnte punktene ble også omtalt av Hille.

Fagrådet, spørreundersøkelsen som Sigmund Erfjord startet med er sendt ut. 315 svar på 819 utsendte skjemaer, er prosentvis meget bra. «Den store samtalen» – grupper er i gang og vil komme etter hvert rundt om i lagene for å gjennomgå dette heftet. Ellen spurte: Hva vil vi – hva vil dere? Hvordan ser dere på NHF og fremtiden. Mange innlegg. Billighetserstatningen, vanskelig å nå frem, tas opp i Stortinget igjen? Gi tilbakemeldinger når NHF spør om noe, og spør selv når du lurar på noe. Økonomi – alltid et problem.

Kompetanse når det gjaldt de forskjellige kjemiske stoffer (i fagrådet er det en yrkeshygieniker). Råd og veiledning. Data med Internett på full fart inn. LFFL har sin egen Internettside som Troms lag har jobbet veldig mye for å få til, og det har de klart fint.

Deltagerene var veldig engasjert, og kom med spørsmål, replikker m.v. til innlegget til Ellen Trondsen. Etter lunsj overtok Harald Fagervold igjen med det han lovte oss fredag kveld. Nemlig å gjøre Frank Jonassens plager mindre og av alle ting gjøre bena hans like lange!! Ved måling så var det ene benet kortere enn det andre. Etter noen nålestikk i bena, så var plutselig begge bena like lange. Fagervold konkluderte med at selvsagt hadde de vært like lange hele tiden, det var hoftene som stod skjevt, p.g.a. spenninger i musklene som han fikk løst ved hjelp av akupunktur. «Helbredelsen» ville holde noen dager. Det var nødvendig med flere behandlinger, 4 – 5 kanskje og varigheten ville bli lenger for hver gang. Han gjorde også kiropraktortak på rygg og nakke.

Kommentar fra Frank Jonassen i ettertid: Smarter i rygg nakke og hofter ble borte etter denne behandlingen, men som Fagervoldt sa så kom noen av smertene tilbake etter ca 1 uke.

Tove Kalbakken hadde hodepine som var akutt der og da. Fagervold tok frem nye nåler og smerten forsvant for Tove.

Thorleif Thyrum var også nålepute, mye av hans smerter i nakke og skulder forsvant.

Forsamlingen fulgte spent med og hva de enn mente om dette så

hadde de det interessant og mye moro under Fagervoldts forelesing, praksis og diskusjoner. En sovner ikke i Harald Fagervoldts nærvær.

Så gikk vi til middag og sosialt samvær på kvelden.

Søndagen startet vi kl 9.30 opp med et nytt tema. Tinnitus (øresus) presentert ved Grete Lian fra Lians Limen. Grete holdt først et foredrag om OTOPATI mot Tinnitus. Lars Kristian Hille, som plages av øresus hadde vært villig til å stille opp som prøvekanin. Han hadde allerede blitt behandlet i to dager, mens vi andre tok

pauser. Så kursdeltageren overvar kun siste behandling av en halv times varighet.

Lars Kristian kunne bare si, etter behandling, at susen var blitt dempet ganske mye, men var ikke helt borte.

Grete Lian svarte på mange spørsmål og delte ut brosjyrer om behandlingen, som heter Otopati. Siste post før hjemreise var evaluering.

Mange ga uttrykk for det positive i at en i tillegg til å snakke løsemidler og handikappolitisk arbeid også hadde hatt de andre innslagene. Det letter på trykket i hodet å skulle være tilhører til noe nytt, for tre dager med bare foreningsarbeid kunne ha blitt litt i meste laget.

Til slutt takket Lars Kristian Telemarklag for Likemannskurset de hadde holdt på Granlien.

Han takket også for all hjelp av Bjørn Brustad (Sør-Trøndelag) som stod for tilrettelegging av konferansen på Stjørdal, forelesere og musikken.

Lars Kristian var fornøyd med konferanse og at modellforsøket fungerer. Han ville gjerne ha tilbakemeldinger fra lagene. Se fremover var hans sluttapell.

Red, med god hjelp av referatet til Else Andren

Leserbrev

Jeg tok en telefonrunde til diverse lag, for å høre hvorledes det var med opplutningen på lokallagsmøter.

Dystre greier, meget få medlemmer møter opp, men klager gjør mange, så derfor anmoder jeg de som klager mest – møt opp og gi en hånd. I det minste 4 ganger i året (2 møter på våren og 2 møter på høsten).

Husk at vi som sitter i styret også er skadet. Alle vil ha noe, men få gidder å gjøre noe.

Hansken er kastet, noen som tar den opp? Eller er dere bleike? Litt kan alle klare, selv en løsemiddelskadet, ellers forfaller hele foreningen.

La oss løfte i flokk, vi trenger deg – og du trenger oss. Glem ikke «fremmedordet» solidaritet, samhold.

Hilsen Thyrum, Akershus

Kunnskapsseminar om bekjempningsmidler, løsemidler, isocyanater og verneutstyr

Arrangert av Reknes AS i Oslo 30. november

Hva er sammenhengen mellom den forferdelig lukten og den faktiske faren i bekjempningsmidler? Vår foredragsholder Jørgen V. Stenersen fra Universitetet i Oslo fortalte at det faktisk ikke er en sammenheng. Lukten kommer fra svovel- og nitrogenforbindelser i midlene. Det at noen lukter verre enn andre betyr derfor ikke at de er de farligste. Derimot informerte han om at noen av de farligste bekjempningsmidler, der hudkontakt med kun små mengder kan være dødbringende, godt kan lukte som nyslått høy. Det er altså ingen generell regel som tilsier at mer eller mindre lukt gir mer eller mindre skadevirkning. En oppsiktsvekkende tanke for alle som driver med mottak av spesialavfall. Eller hva?

Hvor mye isocyanater skal du puste inn før du blir skadet? Velldig lite i følge den siste forskningen på feltet. Konsentrasjoner så lave som 0,3 ppm (ca 300 sukkerbiter i Oslo Spektrum) anses som umiddelbart farlige for liv og helse (Arbeidstilsynet, Arbetarskydden, Arbeidsmiljøinstituttet, Universitet i Lund m.fl.). Helseeffekter og kilder til eksponering samt verne tiltak ble inngående diskutert.

Hvordan er det å leve med en løsemiddelskade? Rolf Hansen fra Landsforeningen for Løsemiddelskade kunne gi et dyptgripende innblikk i hvordan hverdagen til en løsemiddelskadd kan se ut, hva de har å stri med, og hvordan de blir behandlet i trygde-Norge. Videre fortalte han om hvordan han selv ble skadet, hvor lite som skal til, hvilke skader man får og

om hvordan livet blir etter en skade.

Dräger Norge AS og Magne Aasen AS viste frem verneutstyr i form av masker, drakter og hansker, med spesiell vinkling mot de stoffene som allerede var blitt diskutert. Det var anledning til å prøve hansker, og å få råd og hint i forhold til hvilke masker som man burde bruke når.

Det var rikelig anledning til å stille spørsmål til alle foredragsholderne, samt å komme med kommentarer og undringer. Dette benyttet deltagerne seg flittig og godt av.

Hovedstyret takker Rolf Hansen for den gode jobben han gjorde for LFFL under kurset.
Red.

Advokatfirma Roger Foyen MNA

- Yrkesskader
- Pasientskader
- Trafikkskader
- Strafferett
- Familie arv/skifte

Tollbugt 24, 0157 Oslo
Telefon: 22 42 59 20
Telefaks: 22 42 62 12

Rådm. Halmrasts vei 18 (Gågata)
1337 Sandvika
Telefon: 67 55 02 65
Telefaks: 67 54 81 01

E-post: rogfo@online.no

Medlemsfordeler

Rabattavtale med oljeselskapene Esso, Statoil og Hydro Texaco

Ved å kontakte NHFs medlems-service på telefon 22 17 02 55 får du tilsendt søknadsskjema om kort for NHF-medlemmer hos disse oljeselskapene.

Statoil

30 øre per liter bensin og diesel på pumpepris direkte på faktura. 2% på smøringsolje, 15 øre på fyringsolje og parafin, 2% på leiebilpris, 2% på vask, 2% på kiosk og øvrige varer. Rabatt gis som Domino-poeng.

Hydro Texaco

30 øre per liter bensin på pumpepris.

Esso

30 øre per liter bensin på listepreis.

AVIS - Bilutleie

Avtale om leiebiltjenester mellom NHF og AVIS bilutleie.

Avtalen gjelder person-, kombi- og varebiler og minibusser. AVIS har biler med automatgir (stasjonsvogn m/automatgir og m/håndgass).

Det finnes bil med venstre pedal (kan monteres raskt av og på).

AVIS har 15 stk 9-seters kombibiler. De har løs rampe som følger med. I disse bilene kan en ta ut midterste seterad, og det er plass til en rullestol. Det er da 6 seter igjen.

Rabatt for NHF-medlemmer:

15 % på AVIS lokaltilbud, week-end-, sesong- og månedstilbud. 25 % på AVIS standardpriser.

Forsikringstilbud i Gjensidige

Norges Handikapforbund har forhandlet fram nye og meget gunstige forsikringsordninger i Gjensidige for medlemmene.

Ring Gjensidige gratis grønt nummer 800 40 019 for nærmere opplysninger og tilbud.

Medlemmer av Norges Handikapforbund har fått tilsendt brev og brosjyrer om forsikringsordningene.

Rabattavtale med Norges Automobil-Forbund (NAF)

NHF-medlemmer kan oppnå redusert medlemskontingent i NAF.

Kontakt NAF Medlemsinformasjon på tlf 810 00 606 eller bruk Internett: www.naf.no.

«Norge på kryss og tvers» - Tilgjengelighetsguiden

I tilgjengelighetsguiden kan du velge blant 1.050 reisemål i Norge. Guiden er mer bruker- og leservennlig, med tydelige symboler og tegn.

NHF-medlemmer får boka gratis, ved å henvende seg til Medlemsservice.

«Fergesamband i Norge»

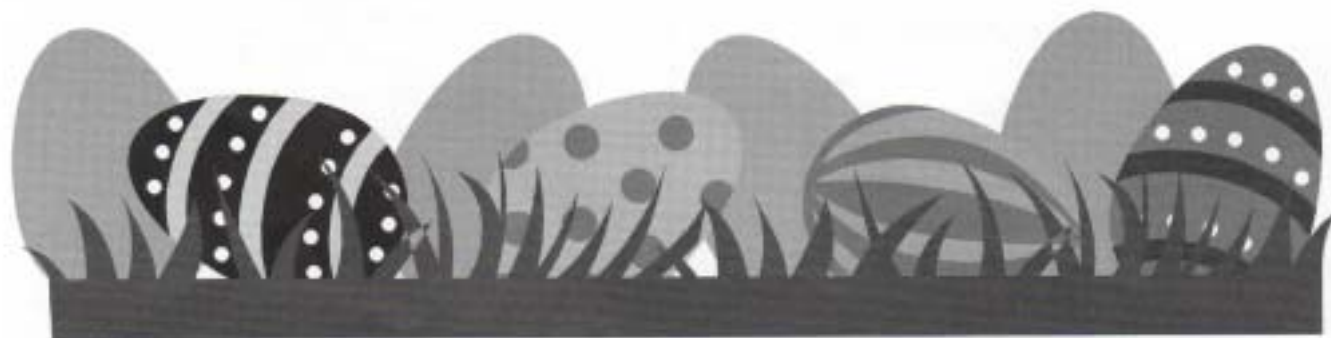
En oversikt over tilgjengelighet på fergesamband. Hefet er gratis for medlemmer i NHF. Kontakt medlemservice for tilsendelse av guiden.

Medlemskontingent må være betalt for å kunne benytte seg av NHFs medlemsfordeler! Kontakt Medlemsservice dersom du er medlem og få tilsendt nærmere informasjon.

Spørsmål?

Kontakt:

Medlemsservice på telefon 22 17 02 55 eller NHF, Postboks 9217 Grønland, 0134 Oslo

LFFL lokallag og kontaktpersoner

Østfold lag av LFFL

Leder Rolf Hansen
Carl Sibberns vei 7 A, 1598 Moss
Telefon: (p) 69 25 48 36

Oslo lag av LFFL

Leder Eldbjørg Juvik
Edv. Munchs vei 59, 1063 Oslo
Telefon: (p) 22 32 00 13

Akershus lag av LFFL

Leder Thorleif Thyrum
Øvre Lerkevei 9
2050 Jessheim
Telefon: (p) 63 97 33 91

Hedmark lag av LFFL

Leder Hermod Telebond
Parkveien 46, 2335 Stange
Telefon: (p) 62 57 17 11

Oppland lag av LFFL

Leder Tove Kalbakken
Austadfeltvn 130, 2838 Snertingdal
Telefon: (p) 61 18 32 99

Buskerud lag av LFFL

Leder Arne Ødegaard
Vikveien 22, 3050 Mjøndalen
Telefon: (p) 32 87 47 24

Vestfold lag av LFFL

Leder Bjørn Rønningen
Maris vei 5, 3123 Tønsberg
Telefon: (p) 33 33 27 06

Telemark lag av LFFL

Leder John André
Porsgrunnsvegen 19 A, 3730 Skien
Telefon: (p) 35 52 12 83

Aust-Agder lag av LFFL

Leder Jens O. Solli
Gamle Sandvigsvei 21
4816 Kolbjørnsvik
Telefon: (p) 37 01 11 25

Vest-Agder lag av LFFL

Leder Lars Kristian Hille
Postboks 168, 4502 Mandal
Telefon: (p) 38 26 11 65

Rogaland lag av LFFL

Leder Jenny T. Hadland
Brækken, 4360 Varhaug
Telefon: (p) 51 43 06 25

Hordaland lag av LFFL

Leder Roald Fønnes
Øyjordsveien 71,
5038 Bergen
Telefon: (p) 55 33 09 30

Sogn og Fjordane

Norges Handikapforbund
Sogn og Fjordane
Postboks 382, 6801 Førde
Telefon: (p) 57 82 26 68

Løsemiddelskadeforeninga i Møre og Romsdal

Leder Frode Sten Gunstensen
Moen
6440 Elnesvågen
Telefon: (p) 71 26 50 82

Sør-Trøndelag lag av LFFL

Leder Reidar Stallvik
Postboks 4108 Valentinlyst
7450 Trondheim
Telefon: (p) 93 93 60 40

Nord-Trøndelag lag av LFFL

Leder Bjørg Ø. Mostad
Myraveien 6, 7710 Sparbu
Telefon: (p) 74 14 35 11

Nordland lag av LFFL

c/o Norges Handikapforbund
Nordland
Sjøgata 15, 8006 Bodø
Telefon: 75 50 80 08
(mellom kl 14.00-16.00)

Troms lag av LFFL

Leder Leif G. Morland
Venusveien 40
9024 Tomasjord
Telefon: (p) 77 63 95 96
Internettadr.: www.mamut.com/troms

Finnmark

Norges Handikapforbund
Postboks 332, 9615 Hammerfest
Telefon: 78 41 70 88

C-blad

651390
GUNSTENSEN, FRODE STEEN
MOEN
6440 ELNESVAGEN

BL
595

ISSN 0802-6092
Returadresse:
Landsforeningen for
Løsemiddelskadde
Postboks 9217 Grønland
0134 OSLO

Dette er Landsforeningen for Løsemiddelskadde (LFFL)

Landsforeningen for Løsemiddelskadde vil prøve å hjelpe deg som er blitt skadet av løsemidler, eller tror du er blitt skadet. LFFL er også opptatt av den skaddes familie. LFFL er en landsomfattende forening med lokallag i de fleste fylker. LFFL er tilsluttet Norges Handikapforbund (NHF), du blir automatisk medlem i NHF hvis du melder deg inn i LFFL.

Landsforeningens formål er å ivareta interessene for løsemiddelskadde og andre med varige arbeidsmiljøskader. LFFL skal videre arbeide for et bedre arbeidsmiljø, samt gjennom informasjon og opplysningsarbeid søke å forebygge arbeidsmiljøskader. Initiativet til å stifte LFFL ble tatt av og styres av løsemiddelskadde selv.

Ja, jeg melder med inn i Landsforeningen for Løsemiddelskadde

Medlemskontingent per 1. mars 01 er kr 200,-. For øvrige medlemmer som bor i samme husstand er medlemskontingenten kr 100,-.

Fyll ut skjemaet og send det til:

Landsforeningen for Løsemiddelskadde, Postboks 9217 Grønland, 0134 Oslo

Navn _____

Adresse _____

Postnr./-sted _____ Fødselsår 19 _____

Løsemiddelskadd Pårørende Interessemedlem

Dato og underskrift _____